

บันทึก
ของที่ปรึกษาในการร่างกฎหมาย
เรื่อง เสนอขอให้ตั้งกองสืบค้นหลักวิชาและวิธีปฏิบัติ

๑. คำเสนอของนายร้อยโททองคำ คล้ายโอภาส มีว่า ขอให้ตั้งกองขึ้นใหม่ใน
ราชการ

หน้าที่ของกองใหม่นี้ได้แก่การที่จะสอบสวนตรวจค้นหลักวิชาและวิธีปฏิบัติที่
เกิดขึ้นใหม่ในต่างประเทศ ซึ่งไม่มีในประเทศเรา หลักวิชาและวิธีปฏิบัติใดที่ตรวจค้นได้ให้นำมา
แปลออกเป็นภาษาไทย ถ้าหลักวิชาและวิธีปฏิบัตินั้นเกี่ยวกับการปกครองกฎหมายและเศรษฐ
วิทยา ฯลฯ ให้นำเสนอต่อคณะรัฐบาล และย่อเสนอประชาชนทางสำนักงานโฆษณาการ ถ้าหลัก
วิชาเกี่ยวกับสาขาวิชาใดโดยเฉพาะ ให้แปลเสนอเจ้ากระทรวงของการนั้นๆ

๒. อันการสืบค้นหลักวิชาและการปฏิบัติดังที่เสนอมาจึงต้องมีจำกัดบ้างมิฉะนั้น
แล้ววงการก็จะกว้างขวางมาก การพยายามใดที่กระจัดกระจาย การพยายามนั้นย่อมไม่สัมฤทธิ์ผล
ตามความมุ่งหมาย แน่นนอนผู้เสนอมิคงได้ตั้งใจจะให้การสืบค้นนี้ครอบคลุมไปถึงวิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ
วิถีทางแห่งอุตสาหกรรม สิ่งที่ค้นพบใหม่ ฯลฯ ความรู้และการที่จะสืบค้นสิ่งเหล่านี้ตกเป็นหน้าที่
ของนักวิทยาศาสตร์ที่คงแก่เรียน จึงเป็นอันถือเอาได้ว่า คำเสนอนั้นมีวัตถุประสงค์อันสำคัญจำกัดเพียง
๓ แผนก ดังได้จำแนกไว้ในคำเสนอ คือ

กฎหมาย

การปกครอง

เศรษฐวิทยา

๓. ขอให้ระลึกไว้ว่า ลักษณะทั้ง ๓ ที่กล่าวข้างต้น ความจริงก็ตรงกับองค์การของ
รัฐที่มีอยู่แล้ว คือ

กฎหมาย โดยเฉพาะอยู่ในหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งประกอบด้วย
คณะกรรมการร่างกฎหมาย มีหน้าที่ตรวจพิจารณาบทกฎหมายใหม่และมีหน้าที่ตีความใน dubbio
กฎหมายเพื่อประโยชน์แก่รัฐบาล

การปกครอง อยู่ในวงการของกระทรวงมหาดไทยชุด ๆ

เศรษฐวิทยา อยู่ในวงการของกระทรวงเศรษฐกิจ

๔. จึงไม่เป็นการยากและทั้งเป็นการสมควรที่จะเพิ่มอำนาจหน้าที่ขององค์การทั้ง
สามที่กล่าวมาข้างต้นในส่วนที่เกี่ยวกับการสืบค้น และให้องค์การนั้นๆ คำนึงถึงคุณสมบัติและ
ความจำเป็นในอันที่จะขยายกิจการให้มีการสอบสวนหลักวิชาและวิธีปฏิบัติในต่างประเทศเป็น
เนืองนิตย์ และในขณะเดียวกันนี้ก็ต้องอำนวยความสะดวกให้แก่องค์การทั้งสามเพื่อปฏิบัติการ

ใหม่นี้ให้บรรลุผลสำเร็จ กล่าวคือ จะต้องไม่ลืมว่าเจ้าพนักงานในสามองค์การนั้นมีหน้าที่ราชการหลายอย่างอยู่แล้ว และบางทีก็เหลือมือ จึงจำเป็นต้องมีเจ้าพนักงานเพิ่มขึ้น ถ้าจะกำหนดการสืบค้นนี้ให้เป็นแผนกพิเศษขึ้นอยู่ใน ๓ องค์การได้ ก็จะเป็นวิธีปรับปรุงที่ดี

๕. แต่ก็เป็นภาระจำเป็นแลหรือที่จะมอบงาน ๓ แผนกนี้ให้อยู่ในความอำนาจการแห่งเดียว ขึ้นอยู่ใน (เช่น) สำนักนายกรัฐมนตรี จะทำเช่นนี้ได้ แต่เห็นว่ายังไม่จำเป็น เพราะจะผนวกงานใหม่นี้เข้ากับองค์การที่มีอยู่แล้ว ซึ่งโดยสภาพเป็นการเหมาะสมและมีเกี่ยวข้องกับการนั้นๆ อยู่แล้ว ก็ย่อมทำได้ สมมติว่า มีหน่วยอำนาจการแห่งเดียว ก็เห็นได้ชัดว่า จะเว้นเสียซึ่งการแบ่งแยกการสืบค้นออกเป็น ๓ แผนก คือ กฎหมาย การปกครอง เศรษฐวิทยา หาได้ไม่ เพราะคนๆ เดียวจะทำงานทั้ง ๓ อย่างไม่ได้ หมอความไม่ใช่นักวิทยาในเศรษฐกิจจันใด กลับกันก็จันนั้น ประการหนึ่ง ในการที่จะทำการสืบค้นในเมืองต่างประเทศนั้น ทั้ง ๓ แผนกนี้ก็ต้องทำการติดต่อกับบุคคล สำนักงาน ผู้โฆษณาต่างประเทศ ฯลฯ ถึง ๓ ประเภทเพราะในต่างประเทศวิชาทั้ง ๓ นี้ต่างแยกกัน และต้องศึกษาเป็นพิเศษ อีกประการหนึ่ง เป็นต้นว่าเมื่อแผนกที่มีหน้าที่สืบค้นทางเศรษฐกิจจะต้องการทราบข้อความใดจากที่ทำการรัฐบาล ก็จะต้องเจรจากับกระทรวงเศรษฐกิจ การหาใช่คณะกรรมการกฤษฎีกาหรือกระทรวงมหาดไทยไม่ เพราะฉะนั้นหน่วยอำนาจการที่ตั้งขึ้นจะต้องทำงานเหมือนหนึ่งว่า ได้แบ่งออกเป็น ๓ แผนกต่างกัน ก็เมื่อตั้งนี้จะแยกออกเสียเป็น ๓ แผนก สังกัดตามหน่วยที่เป็นเทคนิค จะมีดีกว่าหรือ

๖. หน้าที่สืบค้นหลักวิชาและวิธีปฏิบัตินี้ หากจะให้อยู่รวมในหน่วยอำนาจการเดียวหรือแยกเป็น ๓ แผนกขึ้นอยู่กั้องค์การที่เป็นเทคนิคก็ดี ก็ควรมีกิจการตั้งที่ผู้เสนอได้กำหนดไว้ คือ

รวบรวมแบบฉบับสำหรับตำราทุกชนิดในต่างประเทศ

จัดแปลแบบฉบับสำหรับตำรานั้นๆ เมื่อจำเป็น นี่ย่อมแสดงให้เห็นอีกว่ากิจการของกองแปลส่วนกลาง ซึ่งได้เคยลงมติให้ตั้งขึ้นกองหนึ่งในคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นสำคัญเพียงใด (แต่ความสำคัญอันนี้ก็ยังไม่มีผู้แลเห็น และได้มีงบประมาณตั้งไว้ให้สมค่า)

เสนอแบบฉบับสำหรับตำรานั้นๆ ต่อคณะรัฐบาลก่อน และที่เป็นเทคนิคในทางใด ก็ให้เสนอเจ้ากระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ส่วนที่วางระเบียบไว้ให้เสนอข้อปัญหาต่อประชาชนโดยทางสำนักงานโฆษณาการนั้น สำหรับเวลานี้ออกจะเป็นการไม่เหมาะสมมากกว่าได้รับผล โดยที่ประชาชนยังไม่ได้รับการศึกษาพอที่จะเอาใจฝักใฝ่ในเรื่องนั้นๆ หรือให้ความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์ อาจมีการเข้าใจผิดและความไม่สงบเกิดขึ้นได้ ในเรื่องนี้มีผู้แทนราษฎรเป็นสมาชิกของสภาอยู่แล้ว ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติพอที่จะเห็นคุณค่าของกิจการใหม่ๆ ที่เกี่ยวแก่กฎหมาย การปกครองหรือเศรษฐกิจ และให้ความสะดวกโดยควรในอันที่จะศึกษาข้อความเหล่านั้น ทั้งนี้แล้วแต่รัฐบาลจะวินิจฉัยเป็นเรื่องๆ ไป

ให้อัครราชทูตที่ประจำประเทศต่างๆ ช่วยเหลือเสมอในการสืบค้นโดยส่งตำราหรือรายงานเข้ามา ทั้งนี้ย่อมทำได้เพียงแต่มีคำสั่งของกระทรวงการต่างประเทศ

ส่งข้าราชการหรือนักศึกษาไปต่างประเทศในบางคราวเพื่อสอบสวนตรวจค้น

หรือเพื่อให้การตรวจค้นที่ได้มาแล้วบริบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งนี้อยู่ในความดำริของรัฐบาลหรือกระทรวง
เจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการ

หากจะให้มีการสืบค้นดังกล่าวมาข้างต้นขึ้นแล้ว ควรจะพิจารณาถึงเจ้าหน้าที่
ใหม่และเงินใหม่ตามที่ต้องการเสียก่อนที่จะพิจารณาในข้ออื่น

(ลงนาม) อาร์. กียอง

คณะกรรมการกฤษฎีกา